

בעלה. וזהו (שם כח) וילן שם כי בא השם, شبشبilio (שם לו) ויזריך לו השם, שהוא משה שבאו בinalgol רוחו של משה. ומושום זה יעקב ומשה קיו עומדים בדרכה אחת בעמדו האמצעי, אבל זה בגוף, וזה בנשמה שלו. ומושום זה אין השעה עומדת לכל אדם, שהיה שכינה בליך בעלה. ומושום זה, בשדקה השעה לרבי פרת, ואמר, אם פרצה שאחריב העולם, לא אפשר שטאפהל בשעה של מזונות, ואולי שתפל.

מה זה ואולי? אלא ואולי אם ירצה הקדוש ברוך הוא שתפל בשעה של מזונות. שהרי אשתו שעתה, ואולי אם רוצה בעלה שיחיה מקים מה שהיא עשתה בלי רשות של בעלה. וכמו זה אין השעה עומדת, שהיא שכינה, לאותו ארים, אלא אם יבא בinalgol באותו הדרם (בעילו) של אותה השעה. וסוד הדבר - בזאת יבא אהרן אל הקדש. ובלי בעלה נאמר (ויקרא טו) ולא יבא בכל עת אל הקדש. וילית מיתה אלא עניותא. והאי זר לא בזר אהרא דמוס זר, אלא זר מבעלת. ובאה מאן דאערא בשעתה דאתברי מששת זר בעלה.

אשרי מי שנפנש בשעה שנברא מששת ימי בראשית, שכלכל נשמה יש עת זמן בinalgול, כמו שאמיר קהילת קהלה לכל זמן ועת לכל חוץ מחת השמים. וזה השכינה התהוויה, שהיא זמן ועדון לכל ספרה וספרה וכלכל גinalgול וinalgול.

וזיא עדן ועדני ופלג עדן. לכל העדנים יפה. מה זה וחזי עדן? אלא פמו פלאג הפנאה, בשמאל נחלקת לדין, ובמיןן לרchromים. בעמוד האמצעי נשלמת. וכשהחלקת בימין ושמאלו, נאמר בה לאסתור מה בקשטר (אסתר ט) מה

כח (א) וילן שם כי בא השם. הbegina (שם לב למ) ויזריך לו השם, דאייהו משה דאתא ביה ביגלוגלא רוחה דמשה.

ובגין דא יעקב ומשה הו קימי בדרגא חדא בעמודא דאמצעיתא. אבל דא בגופה ורקא נשמטה לה ובגין דא לית שעטה קימה לבל בר נש דאייה שכינטא בלא בעלה. ובגין דא פד דחיקת ליה שעטה לרבי פרת ואמר אי בעית דאתרביה לעלם, ואפשר דנפלת בשעתה דמזוני ואולי דנפלת.

מאי ואילי, אלא ואולי אי בעי קדשא בריך הוא דנפלת בשעתה דמזוני. דהא אתתה עbid, ואילי אי בעי בעלה דהו קימה מה דאייה עבידת בלא רשותא דבעלה. וכגונא דא לית שעטה קימה דאייה שכינטא להו בר נש (בעל) דהיא שעטה. ורזא דמלה (ויקרא טו) בזאת יבא אהרן אל הקדש. ובלי בעלה אטמר (ויקרא טו) ולא יבא בכל עת אל הקדש, (במדבר א נא) ובהזק הקרב ימת. ולית מיתה אלא עניותא. והאי זר לא בזר אהרא דמוס זר, אלא זר מבעלת. ובאה מאן דאערא בשעתה דאתברי מששת זר בעלה. וכל נשמטה אית לה עת זמן ביגלוגלא. بما דאמר קהלת (קהלת ג א) לכל זמן ועת לכל חוץ מחת השמים. ורקא שכינטא תפאה דאייה זמן ועדון לכל ספרה וספרה וכלכל גinalgול וinalgול.

ואידי (דניאל ז כה) עדן ועדני ופלג עדן. וכל עדני שפיר, מי ופלג עדן, אלא בגון פלאג המנחה בשמאלו אתפלגת לדינא, ובימינא לרchromyi, בעמודא דאמצעיתא אשתליית. וכן אטפלגת בימינא ושמאלו אטמר בה לאסתור וכשהחלקת בימין ושמאלו, נאמר בה לאסתור (אסתר ט) מה